

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/100/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5411203109
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5411203109.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v právnej veci navrhovateľky: B.. M. W.A., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom N. L., Š. XXXX/XX, adresa na doručovanie zásielok: Z. D. E. T., T. XXa, XXX XX M., E. A. U., právne zastúpená JUDr. Genovou Hlásnikovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Dolný val 30, proti odporcovi: B.. E. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. L., Š. XXXX/XX, t.č. A. M. E. X, E. W., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Buchom, advokátom so sídlom v Dolnom Kubíne, E. Hroboňovej 42, v konaní o návrhu na vypratanie bytu, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý vypratať byt č. XX nachádzajúci sa na 5. poschodí vo vchode č.XX. bytového domu číslo súpisné XXXX, postaveného na KN parcele č. XXX/XX v kat. úz. H. R., zapísaný na LV č. XXXX na správe katastra Dolný Kubín, pre kat. úz. H. R., obec N. L. a to v lehote do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Navrhovateľka n e m á povinnosť zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu.

III. Súd navrhovateľke voči odporcovi p r i z n á v a právo na náhradu trov konania vo výške 99,50 eur a právneho zastúpenia vo výške 545,90 eur s DPH, ktoré je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne navrhovateľky.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom, vylúčeným na samostatné konanie uznesením okresného súdu č.k. 4C/27/2011-53 zo dňa 28.06.2011, doplneným písomným podaním dňa 20.09.2011, sa navrhovateľka domáhala vypratania bytu č. XX nachádzajúceho sa na 5. poschodí vo vchode č.XX. bytového domu číslo súpisné XXXX, postaveného na KN parcele č. XXX/XX v kat. úz. H. R., zapísaný na LV č. XXXX na správe katastra N. L., pre kat. úz. H. R., obec N. L., a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a to bez bytovej náhrady odporcovi.

Návrh odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, pričom odporca sa v tomto byte zdržiava keď nie je v zahraničí, tento sa k nej správa nevhodne, fyzicky a psychicky ju týra. Pod vplyvom alkoholu sa správa agresívne, vulgárne jej nadáva a vyhráža sa jej. Niekoľkokrát ju fyzicky napadol, naposledy v uvedenom byte dňa 02.09.2010, kedy jej spôsobil mnohopočetné poranenia. Pri odporcovi bolo uznesením vydaným okresným riaditeľstvom policajného zboru, OOPZ v Dolnom Kubíne dňa 24.01.2011 pod č.j. ČVS: ORP - 1046/00-DK- 2010 vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví. Ďalšie spolužitie v byte sa stalo neznesiteľným. Odporca svojim správaním zasahuje do vlastníckeho práva navrhovateľky.

Odporca v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.11.2011 uviedol, že nesúhlasí s návrhom nakoľko, hoci je navrhovateľka vedená ako výlučná vlastníčka bytu, tento nadobudli spoločne a to tak, že je poskytol finančné prostriedky na kúpu tohto bytu predajom svojho predchádzajúceho bytu, preto má právo tento byt užívať ja naďalej. Návrh žiadal zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadrením účastníkov ako aj listinami založenými v spise a zistil tento stav:

Zo sobášneho listu bývalého Mestského národného výboru v Dolnom Kubíne bolo zistené, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa 19.04.1986. Toto manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/27/2011-168 zo dňa 26.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/153/2012-183 zo dňa 06.12.2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012 (č.l.99 - 103 spisu).

Uznesením č.k. ČVS: ORP - 1046/00-DK-2010 zo dňa 24.01.2011 ORPZ OO PZ Dolný Kubín, bolo voči odporcovi vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa §156 ods.1,2 písm. a/ TZ, lebo dňa 02.09.2010 vo večerných hodinách v mieste trvalého bydliska v N. L. na ul. Š. Č..XXXX/XX po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju manželku B.. M. W., čím jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 24 dní od 03.09.2010 do 26.09.2010. Za tento skutok bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/81/2011-140 zo dňa 11.09.2012 na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, tiež mu bola uložená povinnosť sa poškodenej ospravedlniť, nahradiť vzniknutú škodu a podrobiť sa kontrole zo strany mediačného a probačného úradníka.

Z výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. H. R., obec N. L., okres N.Ý. L. mal súd za preukázané, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č.XX na 5. poschodí vo vchode č.XX v bytovom dome č.s.XXXX a podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu v 6620/247420-inách, v N. L.U. U. Z.. Š., postaveného na pozemku parc.č. XXX/XX.

Z dohody o prevode členských práv a povinností (č.l. 148-151 spisu) mal súd preukázané, že došlo k prevodu členských práv a povinností z prevodcu - člena OSBD, D. M., nar. XX.X.XXXX na nadobúdateľa M. W. nar. XX.XX.XXXX k bytu č.XX na 5. poschodí vo vchode č.XX v N. L. U. Z.. Š. Č.. XXXX. Prevodca je otcom navrhovateľky. Dohoda bola schválená predstavenstvom OSBD dňa 24.08.1989 pod č. XX/XXX.

Zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu bolo zistené, že dňa 21.01.2000 bola medzi navrhovateľkou a OSBD Dolný Kubín podpísaná zmluva o prevode vlastníctva bytu č.XX na 5. poschodí vo vchode č.XX v Dolnom Kubíne na ul. Športovcov č. XXXX zapísaného na LV č. XXXX pre kat. úz. H.L. R. a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti podielu 6620/247420 (čl. 1 zmluvy). Zmluva bola vkladovaná pod č. V XXX/XXXX dňa 26.06.2001 a na základe tejto sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou bytu.

Právna zástupkyňa navrhovateľky zotrval na podanej žalobe, nakoľko navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX . na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu č.s. XXXX v Dolnom Kubíne, ktoré vlastníctvo je zapísané na LV č. XXXX a tento stav sa nezmenil. Tento byt ona získala na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu v roku 2001. Bolo to síce v čase, keď existovalo manželstvo medzi účastníkmi, avšak tento byt nebol predmetom ich bezpodielového spoluvlastníctva, pretože uvedený byt získala navrhovateľka darom od svojich rodičov, ktorí jej takto darovali členský podiel v bytovom družstve a vlastne pôvodne tento byt bol aj jej rodičom pridelený. Dňa 18.12.2012 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 4C/27/2011-168, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené. Okresným súdom Dolný Kubín bol vydaný rozsudok 9T/81/2011-140 zo dňa 11.09.2012, ktorým bol uznaný odporca za vinného podľa § 156 ods. 1, 2 pre trestný čin ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustil na navrhovateľke. Prakticky od tohto incidentu sa navrhovateľka v predmetnom byte nezdrúžuje z obavy pred agresívnym správaním odporcu, avšak všetky poplatky za tento byt platí ona a v tomto byte býva aj jej syn E. W., nar. XX.XX.XXXX, avšak z jeho vyjadrení je nesporné, že tento byt užíva aj odporca, ktorý od uvedeného bytu stále vlastní kľúče. Nie je pravdivé tvrdenie odporcu, že predmetný byt nadobudli spoločne. Finančné prostriedky na kúpu tohto

bytu poskytli navrhovateľke rodičia z vyporiadania majetku. Odporca sa v predmetnom byte zdržiava nepravidelne, podľa toho, ako má prácu v zahraničí, niekedy tam býva týždne, ale vie, že v roku 2013 tam býval 5 mesiacov, a vlastne od januára 2013 sa nepodieľa žiadnym spôsobom na úhradách, spojených s vlastníctvom tohto bytu. Do roku 2013 sporadicky na poplatky prispieval.

Pokiaľ sa týka zabezpečenia náhradného bytu, žiadala, aby súd vyslovil, že navrhovateľka nemá voči odporcovi takúto povinnosť, a to práve z dôvodov, pre ktoré podala návrh na rozvod manželstva, keď odporca sa v predmetnom byte voči nej dopúšťal psychického aj fyzického násillia. Od uvedeného napadnutia, za ktoré bol odporca odsúdený, už k takýmto incidentom nedochádza z dôvodu, že navrhovateľka si našla prácu v zahraničí a vyhýba sa akémukoľvek stretnutiu s odporcom, nakoľko má z neho strach, takže do bytu dochádza len sporadicky, a to len v čase, keď vie, že odporca je v zahraničí. Od roku 2010 tam bola asi len dvakrát. Ďalej uviedla, že to nebolo iba jediné napadnutie, pretože v rozvodovom konaní bolo preukázané, že už pred posledným rozvodom navrhovateľka trikrát podala návrh na rozvod, kde v týchto poukazovala na psychické a fyzické násillie zo strany odporcu. V tejto súvislosti potom poukázala na ustanovenie § 126 OZ a v nadväznosti na to na § 705a OZ.

Právny zástupca odporcu uviedol, že on od svojho klienta dostal také usmernenie, že žiada, aby súd rozhodol, že v predmetnom byte môže naďalej bývať, s tým, že bude riadne platiť nájomné, resp. v prípade, že by súd vyhovel návrhu, tak žiada, aby bola navrhovateľka zviazaná k bytovej náhrade. On to odôvodňoval tým, že on sám bol vlastníkom dvojizbového bytu, ktorý potom predal a peniaze vložil do kúpy trojizbového bytu, ktorého vlastníčkou sa stala práve navrhovateľka. Poprel, že by bol odporca násilník. Incident, ktorý sa stal, sa stal iba raz. Bol vyvolaný správaním sa navrhovateľky, keď ju našiel nahý medzi 4 nahými chlapmi. Ďalej uviedol, že odporca má trvalé zamestnanie vo Francúzsku, kde aj býva a na Slovensko chodí približne raz za dva mesiace na týždeň, alebo 10 dní a potom znova odchádza do zamestnania vo Francúzsku. Odporca má pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, na Slovensko chodí občas aj z dôvodu nákladov na cestovné, a to hlavne za účelom dovolenky. Záverom žiadal, aby súd návrh zamietol s tým, že by odporca naďalej býval v predmetnom byte do doby, kým si nenájde iné bývanie, pričom by riadne platil nájomné.

Podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 853 OZ, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Podľa § 713 ods.1,2 OZ, ak služobný byt po smrti nájomcu alebo po rozvode jeho manželstva užívajú ďalej manžel, prípadne osoby uvedené v § 706 ods. 1, nie sú povinné sa z bytu vysťahovať, dokiaľ im nie je zabezpečený primeraný náhradný byt, ak nestačí podľa osobitného zákona poskytnutie náhradného ubytovania. To platí aj v prípade, ak nájomca služobného bytu opustí trvale spoločnú domácnosť.

Ustanovenie odseku 1 sa primerane použije aj na byty osobitného určenia a na byty v domoch osobitného určenia.

Podľa § 705a OZ, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 712a ods.8 OZ, ak ide o prípady podľa § 705 ods. 1 a 2 druhej vety môže súd, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa, rozhodnúť, že rozvedený manžel má právo len na náhradné ubytovanie alebo na prístrešie. Ak sa rozvedený manžel za trvania manželstva alebo po rozvode manželstva voči druhému

manželovi alebo voči blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, dopúšťal alebo dopúšťa fyzického násillia alebo psychického násillia, súd rozhodne, že bytová náhrada mu nepatrí.

Podľa § 3 ods.1 OZ , výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Hodnotiac vykonané dokazovanie jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti súd návrhu navrhovateľky vyhovel z nasledovných dôvodov:

Vykonaným dokazovaním mal súd za nesporne preukázané, že navrhovateľka sa stala vlastníčkou bytu č. XX nachádzajúci sa na 5. poschodí vo vchode č.XX. bytového domu číslo súpisné XXXX, postaveného na KN parcele č. XXX/XX v kat. úz. H. R., zapísaný na LV č. XXXX na správe katastra N. L., pre kat. úz. H. R., v celosti pričom pôvodne tento byt získala na základe dohody o prevode členských práv a povinností z prevodcu - člena OSBD, D. M., nar. XX.X.XXXX - otca. Dohoda bola schválená predstavenstvom OSBD dňa 24.08.1989 pod č. XX/X/XX. Následne zmluvou o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 21.01.2000, vkladovanej pod č. V XXX/XXXX dňa 26.06.2001, sa navrhovateľka stala výlučnou vlastníčkou bytu. V čase uvedeného prevodu boli účastníci manželia a odporca teda získal odvodené právo bývania. Odporca v konaní prostredníctvom právneho zástupcu tvrdil, že navrhovateľka nemôže byť výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, nakoľko na kúpu bytu poskytol peniaze zo svojho majetku získaného predajom jemu patriaceho bytu, na túto skutočnosť však neprodukoval žiadne dôkazy a nepreukázal ani, že by sa domáhal neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzatvorenej medzi navrhovateľkou a OSBD Dolný Kubín a teda súd vychádzal z údajov katastra, ktoré sú záväzné pokiaľ sa nepreukáže opak. Tiež je nesporným, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 4C/27/2011-168 zo dňa 26.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/153/2012-183 zo dňa 06.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2012. Nespornou bola tiež skutočnosť, že uznesením č.k. ČVS: ORP - 1046/00-DK-2010 zo dňa 24.01.2011 ORPZ OO PZ Dolný Kubín, bolo voči odporcovi vznesené obvinenie pre prečin ublíženia na zdraví podľa §156 ods.1,2 písm. a/ TZ, lebo dňa 02.09.2010 vo večerných hodinách v mieste trvalého bydliska v N. L. U. Z.. Š. Č..XXXX/XX, po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju manželku B.. M. W. čím jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 24 dní od 03.09.2010 do 26.09.2010. Za tento skutok bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/81/2011-140 zo dňa 11.09.2012 na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, tiež mu bola uložená povinnosť sa poškodenej ospravedlniť, nahradiť vzniknutú škodu a podrobiť sa kontrole zo strany mediačného a probačného úradníka a ani to, že odporca po rozvedení manželstva býva v uvedenom byte , ktorý podľa vyjadrenia jeho právneho zástupcu používa počas pobytu na Slovensku, hlavne v čase dovolenky, nakoľko má prácu na dobu neurčitú vo Francúzsku a tam aj býva. Túto skutočnosť mal súd potvrdenú aj o obsahu spisu, nakoľko práve z uvedeného dôvodu sa odporca na pojednávania nedostavoval.

Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti mal súd dospieť k záveru, že odporca zasahuje do výlučného vlastníctva navrhovateľky tým, že užíva jej patriaci byt a dokonca, ako vyplýva aj z výpovede jeho zástupcu na pojednávaní dňa 29.07.2014, neplatí ani poplatky spojené s takýmto užívaním a preto súd rozhodol o vypratání predmetného bytu odporcom.

Vzhľadom k tomu, že predmetný byt užívali do rozvodu účastníci ako manželia, súd posudzoval v zmysle vyššie citovaných ustanovení aj to či existuje nárok odporcu na zabezpečenie bytovej náhrady.

Aj keď Občiansky zákonník vo svojich ustanoveniach (§712,713) výslovne priamo tento nárok nerieši je potrebné vychádzať z prechodných ustanovení a to § 853 OZ ako analógie k ust. §§ 712,713 OZ. Z týchto ustanovení súd vyvodil záver, že po rozvedení manželstva má účastník, ktorý mal odvodené právo bývania nárok na zaistenie náhradného bytu. Je však potrebné aj v tomto prípade skúmať či neexistujú okolnosti, ktoré vylučujú aby táto povinnosť bola na bývalého manžela - vlastníka bytu kladená. Predovšetkým je potrebné skúmať či by takáto povinnosť nebola v rozpore s dobrými mravmi a či tu neexistujú okolnosti analogickej aplikácie ust. § 705a OZ.

Ako bolo v konaní nesporne preukázané, odporca bol právoplatne odsúdený za prečin ublíženia na zdraví podľa §156 ods.1,2 písm. a/ TZ, lebo dňa 02.09.2010 vo večerných hodinách v mieste trvalého bydliska v N. L.U. U. Z.. Š. Č..XXXX/XX po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol svoju manželku B.. M. W., čím jej spôsobil zranenia, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 24 dní od 03.09.2010 do 26.09.2010. Za tento skutok bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/81/2011-140 zo dňa 11.09.2012 na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky, tiež mu bola uložená povinnosť sa poškodenej ospravedlniť, nahradiť vzniknutú škodu a podrobiť sa kontrole zo strany mediačného a probačného úradníka. Táto okolnosť bola aj jedným z dôvodov podania návrhu na rozvod manželstva zo strany navrhovateľky, pričom ako bolo zistené z rozvodového konania už pred tým podala navrhovateľka návrh na rozvod trikrát. Odporca sa teda preukázateľne dopustil voči navrhovateľke fyzického násillia v predmetnom byte, z ktorého dôvodu ako bolo prezentované počas konania, navrhovateľka odišla pracovať do zahraničia a akémukoľvek stretnutiu s odporcom sa vyhýba. Bolo by teda v rozpore s dobrými mravmi ako aj s ust. § 705a OZ aby navrhovateľka bola zaviazaná k povinnosti zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu. Okrem toho je potrebné poukázať na ust. § 712 ods.8 veta druhá OZ v spojení s § 853 OZ, keď zákon priamo vylučuje aby v prípade fyzického násillia voči manželovi resp. bývalému manželovi bola určená povinnosť zabezpečenia bytovej náhrady. V neposlednom rade súd poukazuje aj na to, že (ako uviedol právny zástupca odporcu) odporca má bývanie zabezpečené a to v mieste svojho trvalého zamestnania v zahraničí a pokiaľ predmetný byt využíval len v čase svojej dovolenky, je možné zabezpečiť túto situáciu u poskytovateľov prechodného ubytovania.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd potom rozhodol o vypratání bytu odporcom bez povinnosti navrhovateľky zabezpečiť bytovú náhradu.

V súlade s § 160 ods.1 O.s.p. súd určil lehotu na vypratanie 60 dní od právoplatnosti rozsudku, keďže navrhovateľkou požadovaná 3-dňová lehota nie je podľa názoru súdu dostatočná na zabezpečenie vecí súvisiacich s vypratáním.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 Občianskeho súdneho poriadku ods.:

1) O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

2) Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5) Trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

8) Vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Nakoľko navrhovateľka bola úspešným účastníkom vo veci v celom rozsahu, súd jej priznal náhradu uplatnených trov konania a trov právneho zastúpenia nasledovne:

Podľa § 11 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.655/2004 Z.z. z 10. novembra 2004o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom zneníods.1 písm. c/, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Podľa § 13a (Úkony právnej služby v občianskom konaní a iné úkony právnej služby) ods.:

1) Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,

b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,

c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,

d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmierni, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,

e) vypracovanie právneho rozboru veci,

f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,

g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,

h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

2) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,

b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,

c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,

d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,

e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,

f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

3) Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

4) Za zastúpenie na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozhodnutia, patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny. Za zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanía vecí, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny.

Podľa § 15, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,

b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods..

3) Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

4) Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy (Zákon č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách.), ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17ods.1),pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa § 18 ods.3),ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu(Zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.)

Navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne uplatnila tieto trovy konania:

Zaplatený súdny poplatok 99,50 eur.

Trovy právneho zastúpenia za 4 úkony a to dňa 20.06.2011 prevzatie a príprava vecí 57 eur, dňa 20.06.2011 spísanie žaloby 57 eur, dňa 30.06.2014 zastupovania na pojednávaní 61,87 eur, dňa 29.07.2014 zastupovanie na pojednávaní 61,87 eur. Režijný paušál 2x za rok 2011 po 7,41 eur a 2x za rok 2014 po 8,04 eur. Cestovné na pojednávania dňa 30.06.2014 Žilina -Dolný Kubín a späť - 130 km pri spotrebe 7,6 l/100 km a cene paliva za 1l -1,589 eur a základnej náhrade 0,183 za 1 km = 39,489 eur a dňa 29.07.2014 Žilina -Dolný Kubín a späť - 130 km pri spotrebe7,6 l/100 km a cene paliva za 1l -1,599 eur a základnej náhrade 0,183 za 1km = 39,588 eur spolu 79,08 eur. Náhradu za stratu času za dni

30.06.2014 a 29.07.2014 2 x 4 polhodiny po 13,40 eur = 107,20 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia 454,92 eur bez DPH. DPH 20 % - 90,98 eur. Trovy právneho zastúpenia s DPH -545,90 eur.

Súd po zistení, že trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené a uplatnené v súlade s právnymi predpismi tieto navrhovateľke priznal, keď nezistil, že by tieto boli vynaložené neúčelne.

Navrhovateľke priznané trovy je odporca povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právnej zástupkyne navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).